

56 וְיִמְנָא – מנין לנו שהיו בנות ישראל מחלוקות את השנה בשנה,
57 ובסוף כל שלושה חדשים היו הולכות לקונן על בת יפתח, דִּילְמָא
58 אֲרַבְעָה יִמְנֵי בְּשַׁתָּא – אולי הכוונה שהיו הולכות ארבע פעמים
59 בשנה ולא בזמנים שונים, אלא (אי נמי) אֲרַבְעָה יָרְחֵין חַד וְיִמְנָא,
60 תְּרֵין יָרְחֵין בְּחַד יִמְנָא – פעם הלכו לאחר ארבעה חדשים ופעם
61 לאחר שני חדשים, וכיון שלא נתפרשו בפסוק פרקי הזמן, אין לנו
62 ללמוד אלא מ'ימים' הנוכר בבתי ערי חומה, שפרק הזמן מפורש
63 בו.

64 שנינו בברייתא: רַבִּי הֲנוּרַאי אָמַר, אבשלום היה מְגַלַּח אַחַת
65 לְשָׁלְשִׁים יוֹם. הגמרא מבארת את מקורו: מַאי טַעְמָא נָפִי בְּהַנִּים
66 הדייטות שאסור להם לגדל שער ראשם יותר משלושים יום,
67 מְשִׁים דְּבִזְמַן זֶה אֵיבָא בּוֹכְד שער וראוי שהיו הכהנים נאים
68 ומזהירים, הֲבָא נְמִי לגבי אבשלום אֵיבָא בּוֹכְד לאחר שלושים יום,
69 ואם כן מה שנאמר 'כי כבד עליו וגלחו' הכוונה לאחר שלושים
70 יום, והוא הדין לכל נזיר עולם.

71 שנינו בברייתא: רַבִּי יוֹסִי אָמַר, אבשלום היה מְגַלַּח מְעַרְב שֶׁבֶת
72 לְעַרְב שֶׁבֶת כְּדָרְךְ בְּנֵי מַלְכִים. שואלת הגמרא: כיון שגם אחיו שהיו
73 בני מלכים גלחו את שערם כל ערב שבת, מַאי אֵיבָא בִּינְיָה לְשֶׁאֲרֵי
74 אַחֲוֵיהִי – במה היתה ניכרת נזירותו של אבשלום כלפי שאר אחיו
75 שלא היו נזירים. משיבה הגמרא: נזירותו היתה ניכרת ביום מוֹזַב
76 שְׁחָל לְהוֹיֵת בְּאִמְצַע שֶׁבֶת ו-באמצע השבוע, דְּאַחֲוֵיהִי הוּוּ מְגַלְחֵין
77 בערב יום טוב, ואילו הוא מחמת נזירותו לא היה מְגַלַּח עד ערב
78 שבת, אי נמי, לְגַלְחוּ מִן צַפְרָא דְּמַעְלֵי שֶׁבֶתָא – להיתר גלוח בערב
79 שבת בבוקר, אַחֲוֵיהִי מְגַלְחֵין – אחיו היו מגלחין כבר בבוקר, אבל
80 אֵיהִו – אבשלום לא היה מְגַלַּח עַד פְּנִיָא – עד לפנות ערב, והוא
81 הדין לכל נזיר עולם.

82 הגמרא חוזרת לבאר את הפסוק שהוזכר לעיל באבשלום ויהי
83 מִקֵּץ אַרְבַּעִים שָׁנָה. שואלת הגמרא: הֲנֵי אֲרַבְעִים שָׁנָה מַאי
84 עֲבִידְתֵיהוּ ו-מה מעשיהם, כלומר ממתי נמנים אותם ארבעים
85 שנה. משיבה הגמרא: רַבִּי הֲנוּרַאי אָמַר מְשִׁים ו-בשמן רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ,
86 מעשה אבשלום היה לְקַן אֲרַבְעִים שָׁנָה מִשְׁשָׁאֲלוּ לְהֵן ישראל
87 משמואל הנביא למנות להם מִלְּךָ. הֲנָא, אוֹתָהּ שָׁנָה שְׁשָׁאֲלוּ לְהֵן
88 מִלְּךָ, היא שְׁנַת עֶשֶׂר לְשִׁמּוּאֵל הַרְמָתִי – השנה העשירית ששפט
89 שמואל את ישראל:

משנה

90 קָתַם נְזִירוֹת – המקבל עליו נזירות בלי לקצוב את זמנה, הרי הוא
91 נזיר שְׁלֹשִׁים יוֹם:

גמרא

93 מבררת הגמרא: מְנַחֵי מִילֵי – מנין לנו שזה השיעור של סתם
94 נזירות. אָמַר רַב מִתְנָא, אָמַר קָרָא לגבי נזיר 'קְדוֹשׁ יְהוָה' (במדבר ו ה),
95 ותיבת 'יהוה' בְּנִמְטָרִיא תְּלַתִין ו-שלושים] הוּוּ. בַּר פְּדָא אָמַר, ימי
96 נזירות סתם עשרים ותשעה הם כְּמִנְיַת תִּיבוֹת 'נזיר' ו'נזיר' הָאִמּוּרִים
97 בְּתוֹרָה בפרשת נזיר שְׁלֹשִׁים פעמים חָסַר אַחַת. מקשה הגמרא: וְרַב
98 מִתְנָא נְמִי שלמד מגימטריא של 'יהוה' נִילָף מְנַזִיר נְזוֹר – ילמד
99 ממנין לשונות נזירות שפרשה כבר פדא. מתרצת הגמרא: אָמַר לָךְ
100 רב מתנא, הֲוֵא – לשונות הנזירות נכתבו חלקם לְדַרְשָׁה ואי
101 אפשר ללמוד מהם את מנין ימי הנזירות, כגון הפסוק (במדבר א ו)
102 'מִיָּוֶן וְשִׁבְרֵי יוֹר' שדורשים ממנו לְאָסֹר על הנזיר יוֹן שְׂמִצּוּהָ עליו
103 לשתותו בְּיוֹן רְשׁוֹת, וכן הפסוק (במדבר א ו) 'כִּי יִגְלֹחַ לְנִדּוֹר נְזִיר נזיר
104 לְהַזִּיר' מְלַמֵּד שֶׁתְּנִירוֹת חָלָה עַל נְזִירוֹת. ומאחר שחלק מלשונות
105 הנזירות נכתבו לדרשה, שוב אין עשרים ותשעה ללמד על מנין
106 ימי הנזירות.

1 וְיִלְיָף – ולומד רבי גזירה שוה 'ימים' 'ימים' מִכְּתִיב עָרֵי חוֹמָה,
2 שנאמר בגאולת בית בבתי ערי חומה (ויקרא כה כט) 'ימים תהיה
3 גְּאֻלְתוֹ; מָה הָתָם 'ימים' היינו שְׁנַיִם עֶשֶׂר חֲדָשׁ, אָף כָּאֵן – מה
4 שנאמר באבשלום שגלח לאחר 'ימים' מגלוחו הקודם, הכוונה
5 לאחר שְׁנַיִם עֶשֶׂר חֲדָשׁ. רַבִּי הֲנוּרַאי אָמַר, אבשלום היה מְגַלַּח אַחַת
6 לְשָׁלְשִׁים יוֹם. רַבִּי יוֹסִי אָמַר, היה מְגַלַּח מְעַרְב שֶׁבֶת לְעַרְב שֶׁבֶת,
7 שְׁבִין מְצִינֵוּ כַּכֵּי מְלָכִים שִׁמְנָהגם הוא שְׂמַנְחִלִים מְעַרְב שֶׁבֶת לְעַרְב
8 שֶׁבֶת. וכשם שאבשלום היה מיקל שערו ממנו לזמן, כך גם כל נזיר
9 עולם.

10 מקשה הגמרא: מַאי טַעְמָא דְּרַבִּי שאבשלום היה מגלח אחת לשנה,
11 הרי טעמו הוא משום דִּילְיָף בגזירה שוה מִכְּתִיב עָרֵי חוֹמָה, וְהָא רַבִּי
12 עצמו הוא דְּאָמַר לגבי 'ימים' הכתוב בגאולת בתי ערי חומה שאין
13 יָמִים פְּחוּתִין מְשֻׁנָּם – אין המוכר יכול לגאול את ביתו לפני
14 שיעברו שני ימים מהמכירה, והיה לו ללמוד מהגזירה שוה
15 שאבשלום גלח כל יומיים. מתרצת הגמרא: הָאֵי נְזִירָה שְׁוֹה מְשִׁים
16 בּוֹכְד גְּמִיר – רבי ירמיה שוה בגזירה שוה באופן זה לפי שנאמר
17 באבשלום שמחמת כובד שערו גלח, וּבְשִׁנֵּי יָמִים לֵיבָא בּוֹכְד שער,
18 ועל כרחק שהגזירה שוה באה ללמד שגילח אחת לשנים עשר
19 חודש.

20 מקשה הגמרא: וְאֵיבָא – נדרוש ש'ימים' שנאמרו באבשלום
21 הכוונה שְׁתֵּי שָׁנַיִם, בגזירה שוה מ'ימים' דְּכִתְיִב בַּחלוֹם פרעה
22 (בראשית מא א) 'וְהָיָה מִקֵּץ שְׁנַתַּיִם יָמִים'. מתרצת הגמרא: דִּנְיָן 'ימים'
23 שְׁאֵין עֲמִהֵן שְׁנַיִם מ'ימים' שְׁאֵין עֲמִהֵן שְׁנַיִם – מסתבר ללמוד תיבת
24 'ימים' שבאמרה באבשלום, מ'ימים' שבבתי ערי חומה, לפי
25 שבשניהם לא מוזכר שנים סמוך ל'ימים', וְאֵל יוֹכִיחַ מִקְרָא זֶה שִׁישׁ
26 עֲמִו ו-שהוזכר בו שְׁנַיִם, דהיינו 'שנתים ימים', ל'ימים' שנאמרו
27 באבשלום ולא הוזכר אצלם שנים.

28 במשיכה הגמרא להקשות: וְאֵיבָא שהכוונה אחת לְשָׁלְשִׁים יוֹם,
29 בגזירה שוה מ'ימים' שבפרשת המתאוננים, דְּכִתְיִב (במדבר יא ב) 'עַד
30 חֲדָשׁ יָמִים'. מתרצת הגמרא: דִּנְיָן 'ימים' שְׁאֵין עֲמִהֵן חֲדָשִׁים מ'ימים'
31 שְׁאֵין עֲמִהֵן חֲדָשִׁים – מסתבר ללמוד תיבת 'ימים' שנאמרה
32 באבשלום, מ'ימים' שבבתי ערי חומה, לפי שבשניהם לא מוזכר
33 חדשים סמוך ל'ימים', וְאֵל יוֹכִיחַ מִקְרָא זֶה שִׁישׁ עֲמִו ו-שהוזכר בו
34 חֲדָשִׁים. ממשיכה הגמרא להקשות: וְאֵיבָא מִכָּאָן, שנאמר (שופטים
35 יא ג) 'מִיָּמִים יָמִימָה וְגו' תִּלְכְּנָה וְגו' אֲרַבְעַת יָמִים בְּשָׁנָה, ומשמע
36 שהלכו בסוף כל שלשה חדשים יום אחד, ונפרש שגם אבשלום
37 גילח אחת לשלשה חדשים. מתרצת הגמרא: דִּנְיָן 'ימים' שנאמר
38 באבשלום מ'ימים' שבבתי ערי חומה, וְאֵין דִּנְיָן גִּזְרָה שוה 'ימים'
39 שנאמר באבשלום מ'ימים' שנאמר בבתי יפתח, כיון שאין התיבות
40 דומות.

41 מקשה הגמרא: וְאֵיבָא מִיָּנָה – מה ההבדל ביניהם, וכי אי
42 אפשר ללמוד גזירה שוה מתיבות שמשמעותם שוה כשאין
43 דומות, וְהָא תְנָא דְּרַבִּי רַבִּי יִשְׁמַעְאֵל, נאמר לגבי כניסת הכהן לבית
44 הנמוגע לאחר שבוע ראשון של הסגר, 'וְשָׁב הַכֹּהֵן' (ויקרא יד ט),
45 ולאחר שבוע שני נאמר (שם יד מד) 'וְכָא הַכֹּהֵן', ודורשים גזירה שוה
46 זו היא שִׁיבָה זו היא בִּיאָה ודיניהם שוה שחולץ וקוצה וטח ומסגירו
47 עוד שבוע ימים, הרי שלומדים אף שוה מתיבות שעניינם
48 דומה, אף שאינן שוות בלשונן, גוֹי כָאֵן נִלְמַד מ'ימים' ש'מימיה'.
49 מתרצת הגמרא: הֲנֵי מִלֵּי שְׁדוּרְשִׁים גִּזְרָה שוה באופן זה, הֲוֵא
50 דְּלֵיבָא דְּרַמִּי לִיָּה – כשאין במקום אחר תיבה שדומה לה יותר, אֲבָל
51 הֲוֵא דְּאֵיבָא דְּרַמִּי לִיָּה – כשיש במקום אחר תיבה דומה. מְדַרְשֵׁי
52 לִיָּה וְלִפְנֵי, ולפיכך דורשים גזירה שוה 'ימים' מ'ימים', ולא
53 מ'מימיה'.

54 טעם נוסף מדוע לא לומד רבי מהפסוק 'ימים ימימה': אֵיבָא
55 דְּאָמַר, אין ללמוד משם, שהרי מְנָא יְדַעֵן דְּכָל תְּלַתָּא יָרְחֵין חַד